

כסלו

→ אגרת אלה יוד' הא' (17)

הנכון לעיד שאין קידושין שהיו אצל הרעפארם
 ראבאי כלום אם נחברר היטב שלא היו שם עדים
 כשרים שראו נתינת טבעת ואמירתו הרי את מקודשת
 לי. ואפילו היו שני כשרים שעמדו מרחוק ולא ראו
 שאם היה זה ברב כשר ומומחה ססידר הקידושין
 ובטעות זמן עדים קרובים להיות עדי קידושין איתא
 בחת"ס סי' ק' שהם קידושין גמורין ומדינא לא צריך
 לקדשה עוד הפעם מטעם דהכשרים שהיו שם אף שלא
 ראו ולא שמעו מעשה הקידושין הרי יודעים באומדנא
 דמוכה כאנן סהדי שנתקדשה כדין, ברור ופשוט שעל
 רשע מהרעפארמער ססידר הקידושין ליכא אנן סהדי
 שנעשה מעשה קידושין בנתינה מידו לידה ואמירה
 שהרי כל ראבאי מהרעפארמער עושה איזה מעשה
 שבודה מלבו ואומר שזהו קידושין ואין כאן אפילו
 מעלת אחווק דמצינו בכותים, וממילא האנשים שלא
 ראו ולא שמעו מעשה הקידושין אף שיודעים שעשה
 הראבאי שם מעשה שקורא אותו קידושין אינם עדים
 שנעשה מעשה קידושין התורה. אף אם אירע שעשה
 בנתינה ואמירה כדין, אבל אין צורך לכך בעובדא
 זו שלא היו שם כלל עדים כשרים ולכן ברור שמצד
 מעשה הקידושין שהיה שם לא נתקדשה כלל ואין
 לחוש לכלום.

הגדה עיר כ"ה

- 11 אגרת אלה יוד' הא' (17)
- 12 אגרת אלה יוד' הא' (17)
- 13 אגרת אלה יוד' הא' (17)
- 14 אגרת אלה יוד' הא' (17)
- 15 אגרת אלה יוד' הא' (17)

אגרת אלה יוד' הא' (17)

סי' יח"ב נ"סן טאל אדיות נגרה טאהר מתלמידיו חשב להנישא עמה, אך שמע שיש איין
 סאלה עליה, התקן והרס וכצא טאכה נישאה בבית כנסת קונטרבטיבי שהיה בו מחיצה,
 ושתרם ססידר הקידושין אף שלכר ו"נסק" בסמיני של הקונטרבטיבים מ"מ נהג כיהודי
 הרי הוא סבר שבת וכדומה, ואחר כך הלכה אותה האשה ועובה את בעלה והלכה ונישאה
 בנישואין אורחיים בלא גט מבעלה הראשון ונולדה לה בת זו. ושאל הרב הג"ל בשם תלמידו
 האם מהווים לתודיע לנערה שהיא ממורת ואסור לה להנישא עם כשרים, שהבחור כבר
 הסכים בדעתו להפסיק הקשר איתה, אך הוא לא ידע איך להסביר לה מדוע הוא מפסיק
 הקשר, ובתחילה אמר רבינו שלא היה להם לחקור ולדרוש בענין, אבל מאחר שכבר חקרו
 ומצאו את המציאות הזאת זה מצב קשה מאד, ושאלתי מדוע לא נחשיב זה כדן של
 "מספחה שנטבעה ונטלחה" (עיי' קודש' דא ג"א) שמבואר שאף שיש חשש ברור על איות
 מספחה שהם כמזויים לא מגלים הדבר, אי"כ גם כאן מכיון שבעיני העולם אינה נחשבת
 כמפורזת, נחשיבה כנטמעה, והסיב רבינו שקדם שנישאת אינה נחשב כנטמעה.

אגרת אלה יוד' הא' (17)

כך נעשה רבנו מקובל על כל יהדות ארצות הברית, וכל דבר מקטן ועד גדול היה בא להכרעתו. הוא היה
 עומד אש שהאר והנחה יהדות שלמה בדרך של שמירת תורה ומצוות בעולם המודרני. הוראתו כי קידושי
 הרעפארמים והקאנסערוואטיוויים בטלים מעיקרם, כיוון שהעדים לקידושין אלה אינם בחזקת כשרות, וכי
 נישואים אורחיים אינם נחשבים לקידושי ביאה כיוון שהנישאים במקם אורחי אינם הפצים בקידושין של תורה,
 הסירו חשש ממזרות כמאות אלפי יהודים ואפשרה את חזרתם בתשובה אל עולם התורה. כך שהוראה זו
 שהתקבלה למעשה בכלל ישראל היא בעלת משמעות מכרעת לעם ישראל לדורותיו.

עם זאת כיכד רבנו מאד את הגרי"א הענקין וצ"ל, ומאחר שהוא החמיר גם בנישואין אורחיים וגם בקידושי
 רעפארמים וקאנסערוואטיוויים תורה רבנו שכשאפשר להשיג גט יש להשתדל בזה לכתחילה (בעניין נישואין
 אורחיים כתב כן רבנו באגרות אה"ע ח"א סוף סימן ע"ד ועוד, וגם בקידושין של רעפארמער - שלדעת רבנו
 הם עוד קלים מנישואין אורחיים כיוון שאי אפשר לומר שהיתה ביאה לכוונת קידושין חדשים, שהרי היו
 קידושין והם פסולים - מכל מקום החמיר לקחת גט לכתחילה באגרות אה"ע ח"ד סי' קי"ב ועוד).

11 אגרת אלה יוד' הא' (17) (אגרת אלה יוד' הא' (17))

רבנו תורה להתיר חלב המשוק על ידי בתי חרושת של גוים גם כשישראל לא ראת את החליבה, והחשיבו
 כחלב ישראל משום שהודיעה שאין שם חלב טמא כיוון שהממשלה מקפידה ומפקחת על בתי החרושת וגם
 משום שאין בעלי הדים טמאים מצו"ם לחלוב אותם, נחשבת כראיה וכעדות. דבר זה נתן מקום לקחילות של
 סומרי תורה להתפתח גם במקומות רחוקים. עיין באגרות יוד' ח"ד סימן ה', שם תובאו תשובותיו בעניין זה.

ר) אג"מ ויה"א (ס"ד)

ודין זרע אחר מפורש לאיסור בט"ו יו"ד סימן קצ"ה סק"ז שהביא משם הר"ר פרץ בהגהת סמ"ק שאשה צריכה לזוהר מלשכב אסדיגים ששכב עליהן איש אחר פן תתעבר משכבת זרע של אחר. הרי חוינו שאסור לאשה להתעבר מזרע של אחר אפילו שלא בבואה שהולד כשר. אבל מכיון שהטעם מפורש שם שהוא מדין גזירה שמה ישא אחותו מאביו וכן הוא בב"ש סימן א' סק"י, יש להתיר בזרע של נכרי שכיון שהולד יהיה ישראל כיון שאמו ישראלית אין לחוש לכלום דאין לו יחוס להאב הנכרי אף אם היה דרך ביאה וכ"ש כשאינו דרך ביאה אלא מאמבטי. ואם יש ספק שמה גם בעלה יתרפא בתוך ג' חדשים לזריקת זרע של הנכרי במעיה תפרוש מבעלה ג' חדשים. ואם הרופאים אומדין שלא אפשר שיתרפא בתוך ג' חדשים לא תצטרך לפרוש מבעלה כי לא פלוג ליכא בזה דהוא מלתא דלא שכיחא ואינן בכלל הגזירה דדרך ביאה. וגם יועיל מה שהזרע יהיה משל נכרי אף להסוכרים דמזרע אחר הוא ממזר גם בלא ביאה עיין באוצר הפוסקים ס"ק מ"ב שהביא כן בשם ספר בר ליואי, אף שפשוט שאין שיטתו כלום נגד הר' פרץ וסוברין כן גם הב"ח והט"ז והח"מ והב"ש, אבל של נכרי אף לשיטתו הרי אף מביאת נכרי הלכה שאין

הולד ממזר. ולכן יש להתיר בשעת הדחק גדול ומצטערים מאד בהשתוקקם לולד, לזרוק להאשה במעיה זרע של נכרי דוקא. ומסתבר שאף סתם זרע יש לתלות שהוא של נכרים כי רוב אלו שמוציאין זרעם לזה הם נכרים, לבד מה שבהמדינה הם רוב עכו"ם הרי ביחוד בהוצאת זרע שהוא דבר איסור הרי אין להחשיב חלק גדול מישראל מעושין זה אלא רק אלו שאינם שומרי תורה שלכן הוא מיעוטא דמיעוטא מישראל ויש למיזל בתר רובא שהם מנכרים, ואם אפשר להודע בברור שהוא של נכרים טוב לשאול על זה.

ה) אג"מ ויה"א (ס"ה)

להגר"מ בעל שו"ת חלקת יעקב וצ"ל הדפיס בספרו מחמת שהיו בידו (וכעת נדפס גם בסוף ח"י למס' כתובות) ויותר לא רציתי לכתוב בזה אף לפלפולא בעלמא, אבל דדאי אין ליעץ לעשות כן מטעם שכתבתי, ואם אחד עשה כן הולד כשר אף לכהונה. אבל לזרוק זרע הבעל לגוף אשתו כשאומרים הרופאים שמה שלא מתעברת הוא מצד שבביאתו לא בא הזרע להרחם מצד איוה חולשה ממנו או מצד שיום שהאשה ראויה להריון הוא משונה שרק ביום העשירי וי"א לראיית דמי נדוטה ראויה אשה? זו להריון ודאי יכולים לזרוק בבטנה ע"י רופאים זרע בעלה, ואם הצורך הוא משום שע"י ביאה לא בא הזרע לרחמה הרי היא סתורה ויציא הזרע ע"י תשמיש וכשירגיש שיצא הזרע יוציא האבר מגופה לתוך כלי זכוכית שיכין או שישמש בכיס סתום שילביש על אברו אם הכיס לא יקלקל הזרע, ואם הצורך הוא משום שזמן שראויה להריון הוא קדם שיכולה לטבול שאסור לבעלה יצטרך להוציא ע"י החרור כדכתבתי בח"ב סימן י"ח.

ומש"כ כתר"ה עיקר החשש הוא שמה ישא אח את אחותו הא לא שייך בשל נכרים כדכתבתי בתשובתי.

ה.

הריקת זרע נכרי למעי אשה, וזריקת זרע הבעל למעיה הגה ממה שכתבתי בתשובתי בח"א אה"ע סימן ע"א ובח"ב אה"ע סימן י"ח וכן מה שכתבתי בח"ב סימן י"א כולם אמת וברור לדינא לא שייך להתחרט מהם וליכא שום חששות בזריקת זרע של נכרים, אבל למעשה לא הוריתי לעשות כן מטעם שלענין קיום מצות פו"ר לבעלה אין זה כלום, והאשה הא אינה מהוייבת, ושייך שיצא מזה קנאה גדולה לבעלה ולכן אין זה עצה טובה, ולא לו שחלקו עלי השבת תשובות ברורות ולא נדפסו רק התשובה שהשבת